

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/77/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222010167
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7222010167.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci proti obžalovanej A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. novembra 2023 v Košiciach, o odvolaní obhajkyne obžalovanej proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 1.6.2023, sp. zn. K2-6T/7/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obhajkyne obžalovanej A. B. – JUDr. C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovanú A. B. za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi E. B., nar. XX.X.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/178/2005 zo dňa 28.5.2004 zverený do pestúnskej starostlivosti F. E., nar. XX.X.XXXX, hoci táto jej vyplýva zo Zákona o rodine, a výška ktorej bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/210/2006, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Košice 8CoP/21/2007 prispievať sumou vo výške 21,41 eur mesačne za obdobie od 1.1.2006 do 31.6.2006 a vo výške 22,61 eur za obdobie od 1.7.2006 do budúca na účet ÚPSVaR Košice, túto si však pravidelne neplní, a tak dlhuje za obdobie od 1.1.2006 do 12.11.2014 Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice sumu vo výške 2.388,61 eur a za obdobie od 14.11.2014 do 30.4.2015, kedy bol E. B. umiestnený v detskom domove, Centru pre deti a rodinu DRAK Prešov sumu vo výške 162,78 eur, na základe rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 41P/88/2014.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovanej podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu obžalovanej podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanej povinnosť uhradiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dlh na výživnom vo výške 2.388,61 eur a Centru pre deti a rodinu Drak, Prešov dlh na výživnom vo výške 162,78 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obhajkyňa obžalovanej a v písomných dôvodoch uviedla, že s rozsudkom mestského súdu nesúhlasí, lebo je toho názoru, že trestné stíhanie je voči obžalovanej premlčané a premlčacia doba trestného stíhania uplynula 30.4.2020.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obhajkyne obžalovanej nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok prvostupňový súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 ods.1 Tr. por. a v rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd pôvodne uznesením sp. zn. 6T/7/2022 zo dňa 28.2.2022 podľa § 241 ods.1 písm. c) Tr. por., s použitím § 215 ods.1 písm. c) Tr. por. z dôvodov uvedených v § 9 ods.1 písm. a) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenej A. B. pre skutok tam uvedený, pretože trestné stíhanie je premičané podľa § 87 ods.1 písm. d) Tr. zák. Na základe sťažnosti prokurátora odvolací súd uznesením sp. zn. 7To/47/2022 zo dňa 30.6.2022 podľa § 194 ods.1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Proti obžalovanej A. B. sa viedlo trestné konanie ako proti ušlému v zmysle § 358 Tr. por. Bolo jednoznačne zistené, že dňa 6.3.2019 bola vyšetrovateľkou v predmetnej trestnej veci spracovaná žiadosť o právnu pomoc pre kompetentné orgány polície Veľkej Británie a z výsledkov právnej pomoci vyplynulo, že obžalovaná A. B. mala uznesenie o vznesení obvinenia prevziať dňa 29.3.2019. Dňa 5.10.2020 bola spracovaná ďalšia žiadosť o právnu pomoc, a to o výsluch obžalovanej A. B., v ktorom dožiadani mala byť obžalovaná riadne pred výsluchom poučená. Výsledok tejto právnej pomoci sa v spise nenachádza a z ďalšej požiadavky zo dňa 25.3.2021 o poskytnutie právnej pomoci, ktorá bola doručená kompetentnému justičnému orgánu Veľkej Británie bolo našim justičným orgánom oznámené, že výsluch obžalovanej sa neuskutočnil z dôvodu, že si neželá s políciou rozprávať. Z týchto dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaná A. B. sa úmyselne vyhýba trestnému stíhaniu pobytom v cudzine.

Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom jednoznačne vyplýva, že obžalovaná A. B. na základe rodného listu je matkou E. B.. Zo zápisnice o výsluchu svedkyne F. E. je zrejmé, že E. B., nar. XX.X.XXXX jej bol zverený do pestúnskej starostlivosti v roku 2004, za čo dostávala od štátu pravidelne pestúnske dávky a náhradné výživné až do júna 2014, kedy bol z dôvodu spáchania trestnej činnosti maloletý políciou zaistený a následne umiestnený do Krízového strediska DORKA.

Svedkyňa G. H. potvrdila, že maloletý E. B. bol rozhodnutím súdu dočasne umiestnený v Krízovom stredisku DORKA od 3.6.2014 do 14.11.2014 a následne bol premiestnený do Detského domova DRÁK.

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/178/2002 zo dňa 28.5.2004 bol maloletý E. B. zverený do náhradnej pestúnskej starostlivosti F. E.. Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P/210/2006 zo dňa 1.12.2006 a z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/21/2007 zo dňa 30.5.2007 vyplýva, že rodičia maloletého boli zaviazaní prispievať na výživu svojho syna E. B. mesačne sumou 645,- Sk (21,41 eur) za obdobie od 1.1.2006 do 31.6.2006 a mesačne sumou vo výške 681,- Sk (22,61 eur) za obdobie od 1.7.2006 do budúca na účet ÚPSVaR Košice.

Svedok C. H. I. potvrdil, že obžalovaná A. B. bola vyššie uvedenými rozhodnutiami zaviazaná prispievať na výživu svojho syna E. B. vo výške 30% životného minima na vyživovanú osobu. ÚPSVaR poskytoval od 1.12.2006 na výživu dieťaťa náhradné výživné, ktoré vyplácal do 12.11.2014 v celkovej výške 2.388,61 eur. Túto sumu sa nepodarilo vymôcť od obžalovanej ani exekučným konaním. Vo vzťahu k Centru pre deti a rodinu DRÁK vyplýva, že uvedené centrum opatrovalo maloletého E. B. do 30.4.2015, kedy dovšil plnoletosť, a ani vo vzťahu k tomuto centru obžalovaná svoju vyživovaciu povinnosť neplnila a vznikol jej dlh vo výške 162,78 eur, ktorý doposiaľ uhradený nebol.

Správne postupoval prvostupňový súd, keď na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli dospel k záveru, že obžalovaná A. B. svojím konaním naplnila skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. po stránke subjektívnej tým, že konala úmyselne a po stránke objektívnej tým, že si bola vedomá svojho konania, ako aj následku.

Podľa § 87 ods.2 Tr. zák. do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa § 87 ods.3 Tr. zák. premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo
- b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Podľa § 87 ods.4 Tr. zák. prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Odvolací súd navyše k dôvodom odvolania dodáva, že poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia a zistený skutkový stav jednoznačne vyplýva, že skutok bol spáchaný od 1.1.2006 do 12.11.2014 a následne od 14.11.2014 do 30.4.2015 a uznesenie o vznesení obvinenia bolo vyšetrovateľom vydané dňa 22.9.2014. Následne boli dvakrát trestné stíhanie prerušené a bolo rozhodnuté o ďalšom ich pokračovaní. Z týchto dôkazov a s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia aj odvolací súd dospel k záveru, že trestné stíhanie voči obžalovanej nie je premlčané.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, ako aj na dôvody zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/47/2022 zo dňa 30.6.2022, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na nich odkazuje.

Rovnako odvolací súd nezistil pochybenia prvostupňového súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovanej. Trest, ktorý bol obžalovanej uložený zodpovedá hľadiskám uvedeným v § 34 a nasl. Tr. zák. Prvostupňový súd nezistil poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, preto správne uložil trest s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. Prvostupňový súd správne dospel k záveru, že u obžalovanej sú splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Trest, ktorý bol obžalovanej uložený vo výmere 12 mesiacov, a ktorý bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov splní u obžalovanej účel trestu sledovaný individuálnou a generálnou prevenciou.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi odvolania obhajkyne, ale v plnom rozsahu sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, preto odvolanie obhajkyne obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.